

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2011, č. j. 2953/11, a sdělení žalovaného ze dne 16. 11. 2011, č. j. 3262/11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2013, č. j. 6 A 368/2011 - 50,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal Městskému soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného o určení advokáta Mgr. Josefa Hlavičky podle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Zároveň se domáhal zrušení aktu žalovaného, jímž žalovaný vzal na vědomí sdělení advokáta o tom, stěžovatel odmítl poskytnutí právní služby.

Následně Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 1. 2012, č. j. 6 A 368/2011 - 5, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby proti předmětným rozhodnutím. Na uvedenou výzvu reagoval stěžovatel dne 19. 1. 2012 žádostí o osvobození od soudního poplatku, které nicméně Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 2. 2013, č. j. 6 A 368/2011 - 25, nevyhověl a stěžovateli tedy nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Kasační stížnost stěžovatele směřující proti tomuto usnesení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 5. 2013, č. j. 5 As 24/2013 - 10, zamítl.

Poté Městský soud v Praze usnesením ze dne 26. 7. 2013, č. j. 6 A 368/2011 - 40, opětovně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne jeho doručení. Žádostí ze dne 21. 8. 2013 požádal stěžovatel o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku o několik měsíců.

Městský soud jeho žádosti nevyhověl a opakovaně vyzval stěžovatele k zaplacení poplatku ve lhůtě tří dnů usnesením ze dne 9. 9. 2013, č. j. 6 A 368/2011 - 43. Pro nezaplacení poplatku napadeným usnesením městský soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastavil.

Stěžovatel napadl vposled uvedené usnesení městského soudu podáním, kterým se domáhá jeho kasace. Své nesouhlasné stanovisko se závěry městského soudu stěžovatel v kasační stížnosti odůvodňuje především tím, že městský soud zcela nekvalifikovaně posoudil jeho žádost o povolení odkladu splátky soudního poplatku za jím podanou žalobu, na jeho zaplacení mu poskytl nepřiměřeně krátkou lhůtu a celkově stěžovatelovo jednání zlehčuje a nepřipustně hodnotí jeho situaci. Stěžovatel považuje aplikaci zákona provedenou městským soudem za nesprávnou a uvádí, že proti rozhodnutí o určení advokáta brojit lze. Dále stěžovatel v kasační stížnosti polemizuje s rozhodnutím žalovaného.

Stěžovatel v kasační stížnosti nepodřadil své námitky zákonným kasačním důvodům ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., z textu podání je nicméně patrné, že namítá nezákonnost usnesení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

V rámci přezkumu naplnění podmínek řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v tomto případě netrval, s ohledem na specifický charakter napadeného usnesení městského soudu, na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. V řízení o kasační stížnosti směřující proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, resp. o nevyhovění žádosti o povolení jeho splátek či odkladu totiž není namístě trvat na splnění těchto dvou propojených podmínek řízení, jak pro řízení týkající se osvobození od soudních poplatků či následků nezaplacení soudního poplatku konstatoval zdejší soud například v rozsudku ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77 (rozhodnutí NSS dostupná www.nssoud.cz): „*Jakkoliv poplatková povinnost vzniká již podáním kasační stížnosti (ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích) a splnění této povinnosti není nutně vázáno až na výzvu soudu, Nejvyšší správní soud již judikoval (rozsudek ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz), že povaha rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, proti němuž kasační stížnost směřuje, vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky ubrazení soudního poplatku považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí, jímž se řízení o kasační stížnosti končí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, by totiž trvání na podmínce ubrazení poplatku pro kasační řízení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním kasační stížnosti sledoval, a znamenalo by řetězení řešeného problému, které by ve svém důsledku popíralo smysl samotného řízení, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení předchozího řízení v důsledku nesplnění právě této povinnosti ze strany stěžovatele, tedy povinnosti zaplatit soudní poplatek.*“

Kasační stížnost je tak podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná, byť nebyl zaplacen soudní poplatek a stěžovatel není ani zastoupen advokátem. Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že není důvodná.

Zdejší soud předně uvádí, že žádost stěžovatele o odložení splatnosti byla aktem zneužití práva, a jako taková nemůže požívat právní ochrany. Předmětný spor je veden jen pro svou podstatu, tedy stěžovateli jde o samotné vedení sporu, nikoliv o vyřešení věci. Stěžovatel v této věci (tak jako v řadě jiných věcí) svévolně uplatňuje svá práva, když mu musí být z obsáhlé předchozí judikatury činnosti (např. sp. zn. 2 As 157/2012 a mnoho jiných) směřující vůči jeho osobě známo, že důvodem pro to, aby osvobození od soudních poplatků dle § 36 odst. 3 s. ř. s.

pokračování

nebylo přiznáno, je již jen sám fakt, že podaná žaloba zjevně nemůže být úspěšná, neboť napadá rozhodnutí, jímž bylo věcně stěžovateli v plném rozsahu vyhověno. Přesto podává stěžovatel množství dalších identických žádostí v řízeních proti rozhodnutím, jímž mu byl podle zákona o advokacii určen advokát. Jde tedy o rozhodnutí, jimiž bylo stěžovateli vyhověno v plném rozsahu. Přesto stěžovatel nyní (tak jako v mnoha předchozích případech) pro údajná malicherná pochybení takové rozhodnutí napadá žalobou a následně v řízení rozehrává sérii procesních žádostí. Tomuto postupu stěžovatele nemůže zdejší soud poskytnout soudní ochranu.

Brojí-li pak stěžovatel proti tomu, že pro něj byla městským soudem stanovená desetidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku příliš krátká, je třeba připomenout, že v dosavadní judikatuře Nejvyššího správního soudu byly za příliš krátké označovány spíše lhůty ještě výrazně kratší, jak ukazuje rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 4. 2008, č. j. 2 Afs 44/2007 - 76. Desetidenní lhůta tak v posuzovaném případě nebyla příliš krátkou a nelze navíc přehlédnout, že k samotnému zastavení řízení městský soud přikročil nikoli těsně po jejím uplynutí, ale teprve poté, co vydal další usnesení, jímž byla stanovena další lhůta, tentokrát třídenní. Její kratší trvání lze odůvodnit tím, že v dané věci šlo již o třetí výzvu k úhradě poplatku. Navíc je třeba upozornit, že lhůty stanovené výzvami jsou lhůtami dodatečnými, neboť splatnost poplatku je dána již podáním žaloby dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích.

Další stěžovatelovy námitky, které směřují proti rozhodnutí žalovaného, nelze v tomto řízení posoudit, neboť kasační stížnost směřovala proti procesnímu usnesení městského soudu, které se meritem věci nemohlo vůbec zabývat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele jako nedůvodnou ze shora uvedených důvodů zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nad rámec běžné činnosti nevznikly, takže mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu